

דַּרְשֵׁנִי קַרְבֶּתְךָ

על פי שיעורו של הרב איתן כהן שליט"א • השיעור נמסר בבית הכנסת פרי מגדים, צפת ת"ו • במוצ"ש פרשת ויחי, תשפ"ו

יותר שטחי. לכן צריך להיכנס יותר לעומק התורה. אבל באמת מי שקשה לו, כל מה שתעשה בלימוד תורה מטרה את הכל.

מי שקרוב לתורה – קרוב לקב"ה

אנחנו מזכירים כל פעם את מה שרבי שמעון בר יוחאי אמר (זוהר ויקרא כא): "כד בר נש אתרחיק מאורייתא רחיק הוא מקודשא בריך הוא, ומאן דקריב לאורייתא, קריב ליה קודשא בריך הוא בהדיה". לא אני אומר את זה, זה רבי שמעון אמר. מי שקרוב לתורה – קרוב לקדוש ברוך הוא. מי שרוחק מהתורה – רחוק מהקדוש ברוך הוא.

עכשיו, לא משנה למה הוא רחוק מהתורה. בגלל שהוא יש לו מלא חסדים שהוא עושה מלא מצוות, אין לו זמן ללמוד. רבי שמעון אומר: "אדוני, אתה לא לומד? אתה לא לומד? אתה רחוק מקודשא בריך הוא!".

לכן עיקר העיקרים שלנו, לפני הכל שכן אדם עושה כל מיני תיקונים ועניינים – שב, תלמוד! ולכן כותב הרב סופר: 48 קניינים התורה נקנית. מה הקניין הראשון? הראשון – 'בתלמוד'. דבר ראשון, תלמוד! לפני כל הקניינים.

אנשים אומרים: "תשמע, איזה קניין אני אעשה? 'דיבוק חברים'. יאללה, בוא נביא ערק, בוא נתחיל לשתות. דיבוק חברים. אולי על ידי זה נזכה ללימוד תורה, ואתה יודע, נזכה גם באהבת חברים... אוהב את המקום...". כן, אבל הוא לא לומד. הוא עושה הכל, אבל הוא לא לומד.

הקניין הראשון – בתלמוד. זה דבר ראשון, לפני כל הקניינים. שב תלמוד! זה הקניין הראשון.

סיפור החלום של הרב וואזנר

הבאתי לכם פה סיפור, מהרב וואזנר. לא הספקתי לצלם את זה, אז הבאתי את כל החוברת. אני אקרא לכם את הסיפור. אני אומר לכם, קשה להאמין שזה כתוב, אבל זה כתוב.

כתוב שהרב וואזנר היה כותב את כל החלומות שהיה חולם. היה לו חוברת שלו של חלומות. גם הרב בעל "כף החיים" כתב את כל החלומות שלו. היה לו חוברת 'חזיונות', של כל מיני חזיונות שהוא ראה בחלום.

כותב הרב וואזנר, אחד התלמידים כותב: הצטיינתי יום אחד בחוברת של הרב וואזנר, וככה היה כתוב. אני קורא לכם את הלשון:

"הרב וואזנר מספר שהוא בחלום פגש את האריז"ל. בחלום, היה למעלה בשמיים. פגש את האריז"ל בעולמות העליונים וביקש ממנו תיקון לנפשו."

ככה כותב הרב וואזנר. "אמר לו האריז"ל שיראה לו את כף ידו. 'תראה לי את כף היד'. רבנו הראה לו את כף היד. ואז אמר לו רבנו האריז"ל: 'אין לך מה לתקן, כי אם פגם דפגם על איזה חטא'.

"שאל אותו הרב וואזנר: 'איך מתקנים את זה?' "אמר לו האריז"ל: 'כבר כתבתי בספרי איך לתקן את זה'.

"אמר לו הרב וואזנר: 'היות שאני עמל בתורה יומם ולילה ומרביץ תורה לרבים, אין לי אפשרות לעשות את התיקון שכבודו כתב על כך'.

"אמר לו האריז"ל: 'אם כן, כוח התורה כבר יתקן אותך בשלמות'."

זה הסיפור. כוח התורה יתקן אותך בשלמות. איזה דבר גדול זה! לימוד תורה גבוה מעל גבוה.

חזיון גדול בימי השובבי"ם – תפילה

דבר שני שיש לנו בימים האלו – זה להתפלל. תפילה. עכשיו, לא מבקשים ממך את התפילות שמעל התפילות. אלא מה שאתה כבר מתפלל, תעשה את זה יותר באיכות, ומכל הלב.

תפילה שהיא מכל הלב מאוד יקרה בעיני השם, זה תפילה אחרת לגמרי. חז"ל אומרים: גדולה תפילה יותר מכל המעשים הטובים שיש. שמעת מה זה? כל המעשים הטובים שתעשה בעולם. תעשה, תעשה מצוות, תעשה חסדים, מה לא תעשה? גדולה תפילה יותר מכל המעשים הטובים.

מי אמר לחז"ל? כי חז"ל אומרים: אין לך במעשים טובים גדול יותר ממה שרבנו. ואף על פי כן לא נענה אלא בתפילה. בגמרא במסכת ברכות דף ל"ב. אין יותר גבוה יותר מאשר תפילה.

ולכן צריך בתוך הימים האלו להשקיע בתפילה שתהיה כמו שצריך. באמת לא מבקשים הרבה. אבל מה שאתה כבר עושה, תעשה את זה טוב.

תיקון הישועות ... להתגבר!

דבר אחד אחרון שעוד שצריכים. יש תיקון גדול מאוד. אני אומר לכם, זה התיקון מתקן, מטרה את הבן אדם כמו שצריך.

אחד הדברים שבורא עולם מאוד אוהב אותם, ובן אדם רואה במקום את הישועות – זה שכן אדם יודע להתגבר על יצרו.

וככל שהתגברות קשה מאוד ואתה מתמודד, הישועה קרובה לבוא במקום. ואם התמודדות היא ככה ככה, אז גם הישועה ככה ככה. ככל שכן אדם עומד בניסיון, תדע – זה שיא העלייה שלך.

אומרים בשם הרב שלומקה מזוועהיל, שהוא אמר שכשאדם יגיע למעלה בשמיים, ישאלו אותו: "מה הבאת? מה הבאת?"

מה יגיד? "הבאתי תורה". "תורה? יפתחו לו כל שערי עדן. יראו לו את כל התנאים, האמוראים, הגאונים. "כל התורה פה, מי צריך לדעת את התורה שלך פה? פה יש שפע של תורה".

יגיד: "הבאתי יראת שמיים". "יראת שמיים?" יראו לו נהר דינור. מה זה נהר דינור? זה נהר של אש שיוצא מהזיעה של חיות הקדש שתופסים את כיסא הכבוד. מהפחד של היראת שמיים יוצא מהם לבה. "מה צריכים יראת שמיים? פה יש שפע של יראת שמיים".

אז מה אתה יכול להביא? דבר אחד אתה יכול להביא רק – 'התגברות'. למעלה כולם רובוטים. אף אחד לא יכול להגיד כן ולא, אבל אתה מביא התגברות, אפילו קטנה שבקטנות, מאוד מאוד מאוד יקר בעיני השם.

סיפור של התגברות בניסיון – תפילה במנין

סיפר איזה יהודי: "נסעתי לפרנסתי לארצות הברית. אמרו לי אנשים: 'מכיוון שאנחנו עובדים במקום שיש גם הרבה גויים, אתה מדי פעם תצטרך להוריד את הכיפה'. ככה אמרו לי כשעוד הייתי בארץ.

"אני אמרתי לעצמי: אני הולך לעבוד לפרנסתי, אבל אני לא הולך להוריד את הכיפה. קיבלתי על עצמי שתי קבלות: אחת, לא להוריד את הכיפה, ואם אצטרך להוריד את הכיפה, אני חוזר בחזרה לארץ ישראל. דבר שני, מעולם לא אפסס שלוש תפילות במנין.

"ובאמת ברוך השם, הכל עבר בשלום. את הכיפה לא הורדתי מעולם. אבל עם הזמן שלחו לי

גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקה חלב

בברכות שביקש עקב את יהודה כתוב: "ולבן שיניים מחלב", דורשים חז"ל (כתובות ק"ב): גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקה חלב. מסבירים האחרונים שהפשוט הוא, שכשאתה היה בדרך רעב, עייף, צמא, הכל ביחד, ובא מישוהו ונותן לו כוס חלב, והשני נותן לו הארת פנים. חז"ל באו להגיד לך שהארת פנים חשובה יותר ממשקה חלב.

אני לא הבנתי, אני בא מהדרך, עייף, רעב. בא מישוהו מחייך. "תעשה טובה, זוז מפה. לא רוצה את החיך שלך בכלל, תביא כוס חלב!" – הוא מביא לי כוס חלב. מה חז"ל אומרים? לא, לא. החיך, הארת פנים עדיף מכוס חלב.

איזה עדיף, איזה עדיף? אני לא הבנתי את זה אף פעם. הפשוט הפשוט שכולם מסבירים ש... כוס חלב הוא "פג תוקף". נכון, שתיית חלב, וויתור, אחרי שעה אני צמא שוב. זה משהו זמני. מה שאין כן, הארת פנים, לפעמים היא נשארת לך גם לדורות הבאים. זה מה שחז"ל מתכוונים.

סיפור על כוחה של הארת פנים

אבל היה לי פשוט אחר. כשנפטר אחי הרב מרדכי, לפני שלושה חודשים, עשו אזכרה. אחד שיש לו מפעל באזור התעשייה בטבריה, הוא החליט שאת האזכרה הוא מממן. בהזכרה היו חמש מאות גברים, בנשים היה עוד כמה חמישים נשים.

הוא אמר שרק להביא את הכיסאות, ספסלים, האוהל וכו' מ"דודו אירועים" – חמישים אלף שקל. צריך מנופים וכו'. פלוס האוהל, הוא אמר שהאזכרה של השבעה עלה לו שבעים אלף שקל. פלא פלאים. ואחר כך הוא עשה אזכרה של החודש ועלה לו חמישים אלף שקל. פלאים.

שאלו אותו: "למה תרמת כל כך הרבה?"

הוא אמר: "זה בגלל שהרב מרדכי לפני כמה שנים האיר לי פנים. מה היה? הייתי עומד לפני שוקת שבורה לא היה לי מה לאכול בבית, גם הרבה חובות היו לי, החלטתי שאני מוכר את הבית ומשלם את החובות. ונחיה בשכירות, זה מה שיש."

"הלכתי לרב מרדכי, ספרתי לו, והרב מרדכי שם את הידיים שלו על הראש שלי, בידך אותי, 'בקרוב ממש בעזרת השם אתה תהיה מהנותנים ולא מהנטולים'. ככה הוא אמר."

אומר הבן אדם: "ואל תשאל, כדרך נס, הסתדרו הדברים לאט לאט. לאחר מכן מישוהו הציע לי לפתוח מפעל. פתחתי מפעל של לוחות חשמל, אבל לא של בית, של מפעלים. ברוך השם בטבריה אני משגשג. פתחתי עוד מפעל בעפולה ועוד היד נטויה".

ואז הוא אמר: "על המילים שהרב מרדכי אמר לי, אני עושה את האזכרה עליי". אז הוא שילם מאה עשרים אלף שקל על האזכרות.

ואז הבנתי למה גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקה חלב. למה? כי אם היה נותן לו חלב, והיית צריך להחזיר לי חלב, אם אתה בן אדם גדול, אתה נותן לי ארגו של חלב, עשרים חלב. זה שכל הרבה שאתה יכול לתת לי. אבל על המילה הטובה שאמרת לי, החזרת לי מאה עשרים אלף שקל, שווה באמת!

לפעמים בן אדם אומר איזה מילה טובה והוא לא יודע בסוף באיזה מקום אותה מילה פוגשת אותו. ולפעמים פוגשים את זה רק למעלה בשמיים.

ימי השובבי"ם כמו עשרת ימי תשובה

ימי השובבי"ם היום בלילה מתחילים. הערבית של היום, זה הערבית הראשונה של השובבי"ם. בספרי החסידות מאריכים הרבה מאוד.

כתוב בספרים: יש ששה שבועות שובבי"ם. שש כפול שבע – ארבעים ושתיים ימים. ארבעים ושתיים כנגד ארבעים ושתיים עיר מקלט. כנגד ארבעים ושתיים מילים של "אנא בכוח". כנגד ארבעים ושתיים מילים של פרשת קריאה ראשונה של קריאת שמע, פרשת "ואהבת".

זה זמן גדול מאוד. ובפרט בשבוע הראשון של השובבי"ם והשבוע האחרון של השובבי"ם, שזה עת רצון גדול מאוד בשמיים. ובפרט כשהדורות יותר יורדים, התיקון יותר גדול.

מובא בשם האריז"ל, שהוא אמר שמי השובבי"ם לא נזכרו בראשונים. למה לא נזכרו? כי באמת השובבי"ם לא נבראו לראשונים. זה נברא רק לדור האחרון, שבורא עולם נתן לנו עוד צ'אנס בחיים.

אחרי שעברנו את ראש השנה וכיפורים וכל שמחת תורה, אחר כך הגיע גם חנוכה, עכשיו יש עוד צ'אנס – ימי השובבי"ם, צריך להתחזק בהם מאוד.

וככל שהדורות יורדים, התיקונים יותר גדולים. מה שהיו צריכים בדורות הקודמים יותר להשקיע ולעבוד דברים גדולים, הדורות שלנו בקלות מתקנים את הכל. למה? כי בורא עולם חס עלינו. כל פעולה שאנחנו נעשה מאוד יקרה בעיני השם. בורא עולם מהמכל.

מובא שהמגיד אמר למרן הבית יוסף על איזה תיקון שהוא עשה, והמגיד אמר לו שהתיקון שהוא עשה התקבל לרצון לפני השם בגלל שעשה את התיקון בימי השובבי"ם, יותר מאם היה עושה בשאר ימות השנה.

יש כאלו שמדייקים שהימים האלו יותר גבוהים מעשרת ימי תשובה. נכון שלא מרגישים. אבל תאמין לי שגם בעשרת ימי תשובה לא מרגישים. הרגשות בזמננו, אין. מה נעשה? אבל צריכים להבין, אם חז"ל ככה אמרו לנו לעשות, ככה צריכים לעשות.

התיקון הגדול ביותר לימי השובבי"ם – לימוד תורה

מה באמת צריכים, איזה תיקונים עושים? כל אחד והתיקונים שלו. אבל יש את התיקון הראשון, התיקון האחרון, התיקון האמצעי. לפני האמצעי, בסוף האמצעי, לא משנה איפה שאתה תהיה. זה התיקון הגבוה ביותר שילוב להיות בעולם – זה ללמוד תורה. אין יותר גבוה מזה.

כמה שיספרו לך סיפורים, וכמה שיגידו לך, יותר מלימוד תורה – אין יותר גבוה מזה! אדם מתקן את עצמו, מטרה את עצמו, מקדש את עצמו בקדושה עליונה מאוד מאוד. זה לימוד תורה.

אבל מה לעשות? שכשאתה לומד, אתה לא מרגיש כלום. אבל כשאתה עושה לגולל שלו, וואו! וואי איך זה נראה לך! וואי, תשמע, זה נשמע גדול. אתה מרגיש שאחרי לגולל של תיקנת את כל העניינים. בין בגלגול זה, בין בגלגולים אחרים, הכל תיקנת.

זה רק בתור הרגשה. אבל באמת, בוא נוריד את ההרגשות. בוא נתחיל לחיות איך שחז"ל רוצים שניחיה. לא איך שאנחנו רוצים לחיות. איך שחז"ל מסתכלים על הדברים. כי אנחנו לא מסתכלים על הדברים בצורה הנכונה. אבל זה גדול מאוד.

ולכן לימוד תורה הכי טוב בעולם. להתחזק יותר בלימוד תורה. גדול תלמוד תורה יותר מכל המצוות כולם. לימוד תורה שגם אם ייתנו לך לעשות את כל המצוות כולם, ויש לך אפשרות ללמוד תורה, עדיף לך ללמוד תורה. יותר גבוה מהכל.

ולכן בן אדם, בתוך הימים האלו, יתחזק לנצל את הזמן. אם אתה ערבים פחות משקיע, אז עכשיו ערעב יהיה לך זמן של עשר דקות, רבע שעה, חצי שעה, כל אחד לפי העניין שלו. שניצל את הזמן ללמוד תורה.

וככל שהלימוד תורה יהיה גם יותר לעומק, יותר טהור. ככל שהלימוד תורה יותר שטחי, גם התיקון

דְרֵשֶׁתִי קֶרְבַּתְךָ

מכתבים שהשיייה שלי בארצות הברית נגמרה. אני תייר שמה. וביקשתי עוד להאריך את השהייה שלי, אבל הגיע הזמן שהשיייה שלי נגמרה.

"דיברתי עם המנהל של תלמוד תורה, הוא אמר לי: 'ש' איזה עורך דין אחד שאתה יכול להתייעץ איתו, הוא יכול לעזור לך'. דיברתי איתו, סיפרתי לו את כל הסיפור שיש לי. אומר לי הבן אדם: 'אני אסדר לך את הדברים'. הוא כבר כל הניירות שלי.

"ויום אחד התקשר אליי, אומר לי: 'אתה צריך לבוא בארבע למשרד. להיפגש עם אחד בכיר מאוד שיכול לאשר המשך שהייה בארצות הברית במהירות. אבל שני דברים אתה צריך לדעת: אחד, תינאה יפה למגישה. ותגיע בזמן. כי הבכיר הזה אוהב לדייק כשאמרת לך בארבע, אתה בארבע נמצא'.

"אני השתדלתי לבוא בסוף לארבע, שלא יהיו בעיות. הגיעה השעה ארבע. המזכירה שלו יצאה ואמרה שיש עיכוב בפגישה. 'עוד כמה דקות הוא יגיע'. אמרתי: 'בסדר, עוד כמה דקות לא יקרה כלום'. 'אני רואה ארבע וחצי. בחמש יש מנחה. ארבע וחצי המזכירה יוצאת, היא אומרת: 'ש' עוד עיכוב בפגישה'.

"אני קמתי. אומר לי העורך דין: 'איפה אתה הולך?'

"אמרתי: 'הולך להתפלל'.

"רק אמרתי לו להתפלל, הבן אדם התפרץ עליי בעצבים: 'מה אתה נורמלי?! אני עובד בשבילך פה! הפכתי את העולם בשביל להביא לך את האישיורים! הגיעו הרגעים האחרונים ואתה הולך?!

"אמרתי לו: 'אני מצטער. כמה שזה חשוב. אבל תפילה בציבור חשובה לי מהכל'.

"תתפלל מחר פעמיים!'

"אמרתי: 'לא, אני, היום פעם אחת מספיק לי'.

"אני מתווכח איתו. בסוף הוא רואה שאני לא מוותר. יודע מה? 'יאללה, תתפלל גם עליי, סע'.

"באמת אני הלכתי להתפלל. התפללתי גם מנחה בציבור, גם ערבית. פחדתי להתקשר לעורך דין כי ידעתי ביני לבניו היה 'תאקל' גדול. פחדתי להתקשר אליו.

"למחרת, העורך דין התקשר אליי באיזה הארת פנים, הוא אומר לי: 'אל תשאל! משך דקות אחרי שהלכתי הגיע איתו. שואל אותי הבן אדם: 'איפה הבן אדם?' סיפרתי לו את הכל.

"משמע, הוא חיכה כל כך מהר בארבע, אבל הוא בן אדם שמקפיד על התפילה בציבור במניין עם עשרה אנשים. [מה מבין גוי מה זה מניין? מה זה עשרה אנשים בציבור? הסביר לו...]

"אומר: 'אתה יודע, הבן אדם תפאום התחיל לחשוב. בסוף הוא אומר לי: 'וואו! כזה בן אדם שמוכן לפספס את הכל בשביל האמונה שלו? אפנה כאלו אנשים טובים צריכים בארצות הברית. תגיד לו שמתר איתו. הוא מאשר לו את השהייה פה לאורך ימים ושנים'.

"אז תדע שהשם אוהב אותך מאוד. סידר לך את העניינים שאתה הלכת להתפלל'.

"כן. אבל אף אחד לא יודע את הרגעים שעמדתי בהם. כי העורך דין אמר לי: 'אם אתה הולך זה לא מסתדר, אתה תשלם לי את כל המחשימים אלף שקל שעבדתי בשבילך'. עכשיו, אני אמרתי לעצמי: או חמשים אלף שקל או תפילה בציבור. אבל עושה עם זה? אבל אמרתי לעצמי: קבלה זה קבלה. הולכים עד הסוף. מתוך כל ההיסיונות שעמדתי בהם, מתוך זה הגיעה ה'השועה'.

אורח לא מתנהג ככה מול בעל הבית!

סיפר איזה יהודי אחד. אני אומר לכם סיפור גדול. והמסר של הסיפור יותר גדול. סיפר הרב חיים מרדכי אלבום שליט"א: "אני מוסר שיעור בדף היומי. כל מיני אנשים בעלי בתים, אנשים, באים לשיעור.

"ועישנו סיום מסכת. ישבנו כולנו ביחד. אחד המשתתפים שאל שאלה. תשמעו את השאלה. תגידו מה אתם הייתם עונים במקום הבן אדם הזה.

"אתה נמצא נגיד בצפת. אתה יושב בבית בלילה. דפיקות בדלת. 'שלוש'. אתה רואה איזה יהודי אחד, נראה כשר. אומר: 'תשמע, אני מאופקים. אין לי איפה לישון הלילה. אני יכול להתארח אצלך בלילה?'

"אם יש לך לב טוב... היום אנשים מפחדים מהאנשים. אבל אם נגיד אתה לא מפחד, אתה מכניס אותו הביתה. ואיך שהאורח הזה נכנס, הוא אומר לך: 'תגיד לי, אתה בסדר? מה זה התמונה הזאת פה? מה, אתה בסדר? תמונה על הקיר הזה שמת תמונה? זה לא יפה הקיר הזה ככה'.

"תגיד לי, המיטה הזאת מתי הבאת אותה? מהסוכנות? זרוק! זרוק! תתקדם, אדוני. מה זה הדבר הזה?'

"ואתה בא לישון, אומר לך: 'תשמע, המזרון הזה, מה זה המזרון הזה?'

תגידו לי, מה הייתם עושים? בן אדם נורמלי מה עושה? פותח את הדלת, זורק אותו החוצה וסוגר. שלום! נכון או לא?

"אותו דבר, אתה נוסע באוטו. מישוה עוצר אותך טרמפ, אתה מעלה אותו. איך שאתה מעלה אותו, אומר לך: 'אדוני, תדליק מוגן'. תגיד, יש לך משהו נענש? תגיד לי, אתה יכול לכבות את הרדיו? אתה יכול...? תגיד לי, אתה נורמלי?'

"עכשיו אני שואל: למה זה לא נורמלי? מה הבעיה? מה, הוא צודק או לא צודק? בוא נחיה באמת. התמונה שהוא אמר לך שהיא לא מתאימה. אני שואל: הוא צודק או לא צודק? אם הוא צודק, תעביר את זה. לא מבין אותך, מה הבעיה?'

"כן, אבל אתה יודע, אורח מעולם לא מעיר הערות. אין דבר כזה! יש בעל הבית פה! 'מה, זה לא נעים?'

וואו אותו אדם בשיעור של דף היומי שאל: 'תגידו, זה מקובל בעיניכם? הוא שאל את כל האנשים. 'מקובל בעיניכם הסיפור הזה, מה סיפורתי לכם?'

"כולם אמרו לו: 'מקובל! 100% מקובל!'

"אמר: 'תשמעו, עכשיו יש לי שאלה. בעולם הזה פה יש בעל הבית. אנתנו מה? אנתנו אורחים פה. 'תראו, בעל הבית אמר לך: אל תחזיק אייפון. נו, מה אתה עושה בתור אורח? אתה אומר: תשמע, בעל הבית, לא סופר אותך. אתה אמרת לא? אני אומר כן.

"תגיד, זה נורמלי?'

זהו מה שהוא אמר. זהו. את זה הוא אמר ובוה נגמר.

לזרוק את האייפון... כמו למות על קידוש השם!

סיפר בן אדם שיש שם בשיעור של הדף היומי: "אני הולך הביתה ואני אומר לעצמי: 'וואו! אתה יודע, אני... לא יש לי מכשיר אחד. יש לי ארבעה מכשירים! המכשירים הכי יקרים שיש. אני מחובר כל כולי לטכנולוגיה. כל איזה... איך אומרים? אפליקציה, ככה אומרים? אפליקציה, ככה אומרים. כל דבר, הראשון זה אני. אני מחובר לטכנולוגיה כמו צריך.

"אבל האמת שההוא צודק - בעל הבית לא מסכים. בתוך הלב אני יודע, בעל הבית לא מסכים. אבל תשמע, אבל אני מאוד רוצה'.

"כן, אבל אתה אורח פה. אני לא מבין אותך. אתה אורח, ובעל הבית לא מסכים'.

"אותו אדם סיפר: 'אתה יודע, קיבלתי לעצמי פעם ראשונה בחיים תבונה. סוף סוף אני אורח ובעל הבית לא מסכים איתי. החלטתי שאני שובר את המכשיר, ומי שאין לו את זה הוא לא יודע מה זה אפילו. אבל זה נקרא למות על קידוש השם כפשוטו. למחרת הלכתי לחנות, קניתי טלפון כשר, ובכיתי. אמרתי: מה אני קונה? מה אני קונה? מה אני קונה? כלום! אתה יודע, בכיתי. אני לא קונה כלום, זה כפשוטו למות על קידוש השם'.

"בצהריים הלכתי לעבודה. ואני פוגש שמה את בעל הבית. אני רואה אותו קצת מצוברח. שאלתי אותו: 'מה, מה אתה מצוברח?'

"אז הוא אומר לי: אל תשאל. עכשיו התקשר אחיין שלי, הוא אומר לי שהתקשרו להם מהבית חולים לבוא להיפדר מאמא שלהם. זה הרגעים האחרונים. זה אחותי. הם התקשרו שיבואו להיפדר מהמשפחה ואני... בצער'. ככה סיפר לי'.

"תפתי למנהל את היד. אני עוד עם הצער על הטלפון שזרקתי. וגם אני התחלתי לבכות. אבל אני בכיתי על הטלפון. לא בכיתי עליו. לא בכיתי על אחותו.

"בכיתי איתו. ואמרתי לו: תשמע, אני רוצה להגיד לך. הרופאים אומרים מה שאומרים, אבל יש לעולם בעל הבית. אין... גם הרופאים הם אורחים פה. אותו בעל הבית שאמר לי לזרוק את המכשיר, אותו בעל הבית הוא ישלח רפואה שלמה לאחותך, אל תדאג, בעל הבית קובע פה'.

"אחרי יומיים אומר לי: 'אתה יודע, המצב של אחותי עדיין קריטי, אבל הרופאים אמרו שזה יציב. אחרי אולי שבוע אומר: 'אתה יודע, אחותי יצאה מטיפול נמרץ'. אחרי אולי שלושה חודשים השתחררה מבית חולים.

"אז הבנתי מה זה ללכת עם בעל הבית. כשבעל הבית אומר לך לא, זה לא'.

25 מיליון איש לא ישמעו שופר...

אנחנו בעולם הזה לא יודעים מה פירוש המילה עוון. לא מבנים את המילה עוון. "עשיתי עבירה". לא רציני, נכון? לא משהו גדול. אבל אין לנו הבנה בזה. זה משהו שלא ניתן לתיאור.

"חז"ל אומרים שאם יחול חג סוכות ביום שבת, לא יהיו ארבעת המינים. אם יחול ראש השנה בשבת, לא יהיה שופר.

למה לא יהיה שופר? מה הבעיה? אתה יודע מה זה שופר? שופר זה מעורר רחמים! זקוקים לרחמים! זה מהפך את הדיון! פחד פחדים זה! שנה שלא תוקעים בשופר, לך תדע מה יכול להיות. ושנת תשפ"ד תזכיר, לא היה שופר. ותראה מה נהיה. מפחיד, מפחיד!

אל תחשוב! חז"ל אומרים: אין שופר. למה אין שופר? תשמע, חוששים שמה יהיה איזה בן אדם שיעביר את השופר ארבע אמות ברשות הרבים. בשבילו אף אחד לא תוקע בשופר.

אני לא תופס את זה. יש היום 25 מיליון יהודים שלא ישמעו שופר. נו, למה? כי יש אולי איזה יהודי אחד שאתלי הוא יעבור איזה עבירה. כדי שהוא לא יעבור עבירה, אף אחד לא תוקע בשופר! אל תגזים! 25 מיליון מצוות חז"ל ביטלו! את הכל ביטלו! את הכל!

תשמע, יש לך ארבעת המינים. אתה יודע מה זה ארבעת המינים? שאר הימים זה דרבנן. רבנן ביטלו את הדאורייתא ביטלו! למה? אולי יהיה איזה בן אדם אחד שיתלט את ארבעת המינים ארבע אמות ברשות הרבים.

נו, ומה? אז הוא יעבור עבירה. כנגדו יש 25 מיליון מצוות, דאורייתא! באו רבנן ביטלו את הכל! למה? כי חז"ל הבינו מה העונש על עבירה אחת. עדיף ש-25 מיליון יהודים לא ישמעו שופר, לא ייקחו ארבעת המינים, כדי שיהיה אחד ייצל. וואו! זה ממש מפחיד. מה זה עבירה אחת.

אז כשחז"ל אומרים: כל העונה 'אמן יאה שמהי רבא' בכל כוחו, מוחלים לו על כל עוונותיו. אתה מבין מה זה עוון? אתה יודע מה זה עוון? אתה יודע מה פירוש מוחלים לך? אז אפשר לתאר!

כמה השקעה צריך בשביל להיות 'שותף' עם הקב"ה?!

כנגד זה, אין לנו הבנה מה זה מצווה אחת שכן אדם עושה. חצי מצווה אפילו. אם אני הייתי פותח מפעל, ואיפה שאני שם את הית - זה. המשכורת שלי 100,000 שקל בחודש. אם מישהו היה אומר לי: "אני רוצה להיות שותף איתך במפעל". כמה אתה חושב שאתה צריך להשקיע? מה אומר הרב אריאל? כמה אתה חושב שאתה צריך להשקיע? 10 מיליון לפחות. מה אתה חושב? עם הזמן זה יתכסה.

אם זה מפעל שמרוויח מיליונים, אתה רוצה להיות שותף איתי? מה אתה מדבר? אתה צריך להשקיע פה. מה אתה חושב?

ואם יש לי איזה גילוי, אתה יודע, איזה תרופה שמרפאה את כל המחלות. מי שרוצה להשקיע... זה מיליארדים! מיליארדים כדי להשתתף איתי בתוך המפעל.

בורא עולם ברא את המפעל שלנו, את העולם. אתה יודע מה הוא אומר לך? אם אתה בערב שבת אומר "ויכולו", אתה שותף איתי במעשה בראשית.

תגיד לי, אתה נורמלי? כמה זמן לוקח להגיד "ויכולו"? אם אני מגזים - 10 שניות. בדרך כלל לוקח 5 שניות. אם אתה אומר בכוונה, מילה במילה - 20 שניות. זהו, לא יותר מזה.

ומה אתה נהיה? אתה נהיה שותף עם הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית! לא יכול להיות! אל תגזים! מה, משקיע 20 שניות ורוצה להיות שותף? שותף ב-20 שניות? סימן שאין לנו הבנה מה זה 20 שניות של חיזוק. אין לנו הבנה.

יש משהו יותר גדול מזה...

היהודי הפשוט הזה... כל מה שהוא מברך מתקיים!

סיפר רבי חיים פלאג'י: היה איזה אחד שהיה לו מכולת, ופתאום התפרסם שמה שבעל המכולת הזה מוציא מהפה שלו - קדוש. כמו בבא סאלי. מה שהוא בירך... גמרנו. אנשים לא ידעו אם זה כוחות מטומאה, מקדושה, מטרה. מה זה, יהודי פשוט!

רבי חיים פלאג'י נסע אליו, שאל אותו: "תגיד לי, מה? מאיפה?!" בדק אחריו, ראה יהודי פשוט של פשוט. כלום. מתפלל, מניח תפילין. לא יותר מזה.

"תגיד לי, מאיפה הכוח שלך של הסגולות? מה שאתה אומר מתגשם!?" "תשמע כבוד הרב, אני אספר לך מה שהיה. אני הייתי ממש עני מרוד. ויום אחד אמרתי: 'ריבוננו של עולם, תשמע אלוקים, אין לי מה לאכול. אני עכשיו פותח עסק. אין לי שותפים. אתה שותף שלי. אני ואתה שותפים. כל מה שאני מרוויח, חצי לך לצדקה, חצי לי'.

"ככה עשיתי. פתחתי העסק. כל שקל - חצי שקל צדקה, חצי שקל שלי. ככה הייתי עושה. "עבר איזה תקופה מסוימת, יום אחד הגיעה איזה אישה אחת. ראיית אותה בוכה. 'למה את בוכה? היא אומרת: 'אני כבר נשואה למעלה מ-10 שנים, אין לי ילדים'.

"אין לך ילדים? נכנסתי למחסן. אמרתי: 'ריבוננו של עולם, תשמע. אני ואתה שותפים, נכון? נו, מה? שותף שמבקש מהשותף שלו איזה משהו, אתה יודע? אני עושה לך טובות, גם אתה תעשה לי טובות. אני מבקש ממך, אתה שותף, תן לי ילדים'.

"והשותף שומע, והוא זכתי לילדים.

"אישה שותפה, אומרת שהיא חולה. הרופאים אמרו שלא נשאר הרבה זמן לחיות. אני נכנס למחסן, אני אומר: 'ריבוננו של עולם, תשמע. אני שותף איתך, נכון? מה זה בשבילך לתת רפואה שלמה? בשבילך כלום. מה זה? שותף. בשבילך. אז תשמע, אנתנו שותפים, זה חלק מהעסקים. אני מבקש ממך, תבצע את זה'.

"זהו. זה מה שאני עושה. פשוט מבקש מהשותף שלי'.

כשחז"ל אומרים שאם אתה אומר "ויכולו" אתה נעשה שותף לקדוש ברוך הוא, אם אתה מאמין בזה - לא אומר את זה. אם אתה באמת מאמין בזה שאתה חלק מבורא עולם - תדע, הפה שלך גדול. אתה יכול לבקש מאלוקים, כי אתה השותף שלו.

זיכה אותנו השם בחיים האלו, ימי השובב"ם, יעברו עלינו בקדושה וטהרה. בחיזוק בלימוד תורה, בחיזוק בתפילה, חיזוק במעשים טובים. וכל העתגברות - נצח נצחים. וכל מעשה טוב אי אפשר לתאר אותו. והשם יעזרונו על דבר כבוד שמו. אמן ואמן.